

Sang til Alle Helgen

Vi træder frem for dig, vor Gud
i ydmyghed og glæde.

Med tak for dem, som gik forud
er vi nu her til stede.

*Du er vor Frelser Jesus Krist;
derfor hver søndag er en fest
her i dit hus og kirke.*

Du tog imod os ved vor dåb;
af nåde er vi dine.

Du gi'r os alle helgens håb
om saligheden siden.

I Ordet møder du os her,
i brød og vin tillige.

Dér ser vi klart, du har os kær,
og gi'r os Himmerige.

Lis Lyrstrand

*Udsnit af illustration af Esben Hanefelt
i "Bibelen - Udvalgte fortællinger".
Det danske Bibelselskab 1992
Gengives med tilladelse*

LUTHERSK KIRKE

er **KIRKE-NYT** for
Den evangelisk-
lutherske Frikirke i
Danmark

*Bladet udkommer
6-8 gange årligt og
koster for 2001
100 kr.; unge
under udd. 50 kr.;
udland 150 kr.*

Udgiver

Den evangelisk
- lutherske Frikirke
Ewaldsvej 9
8723 Løsning

Redaktion

Leif G. Jensen
(ansv)
Vagn Lyrstrand
Kirstina Strand
Jens Nex (grafik)

Ekspedition

“Luthersk Kirke”
v. Søren P. Jensen
Skærvegyden 7
8723 Løsning.
Tlf. 75 65 02 23
Giro nr. 5497701

Sats og tryk

Redaktionen og
Tolstrups Trykkeri
Esbjerg
Andre adresser
Se bagsiden
Internet-adresse
www.vivit.dk

Grundlov og gudstro

Onsdag den 2. oktober samledes det danske Folketing for første gang efter ødelæggelsen af World Trade Center. Naturligt nok satte begivenheden sit præg på statsministerens åbningstale.

Statsministeren fastslog, at der råder religionsfrihed i Danmark. *“Et ægte demokrati accepterer og tolererer enhver religion, når blot den respekterer demokratiet. Så enkelt er det.”* sagde statsministeren. Og det er jo den klassiske forståelse af den sag.

Men så sagde statsministeren også noget andet: *“Jeg appellerer til, at ... alle, der ønsker at leve deres liv i Danmark, klart tilslutter sig, at demokratiet og Grundloven står over alt andet - også religionen.”*

Grundloven står *ikke* over gudstroen

Statsministerens betragtninger giver anledning til overvejelser om, hvordan vi som lutherske kristne forholder os til Grundloven og demokratiet.

I den sammenhæng må vi slå fast, at for os står Grundloven og demokratiet *ikke* over gudstroen. Lydigheden mod Gud og Hans åbenbaring går forud for alt andet. Sådan er det for os og for alle kristne - også for mange medlemmer af folkekirken. Men det synes der ikke at være megen opmærksomhed i den offentlige debat. Og det siger måske noget om det indtryk, folkekirkens vidnesbyrd efterlader hos mange.

Hvordan forholder vi os til Grundloven?

Hvordan forholder vi os til Grundloven? Ja, helt grundlæggende retter vi os efter den. Det skal vi jo. Som kristne skal vi vise øvrigheden lydighed i alt det, som hører under øvrighedens ansvarsområde. Det befaler Guds apostel Paulus os i Rom 13. Og vor Herre Jesus siger: *Giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud hvad Guds er!* (Matt 22,21).

Dermed er der imidlertid også sat et forbehold for den lydighed, vi skylder øvrigheden. I det øjeblik den

kræver noget af os, som strider imod Guds bud og ordninger, har vi ikke lov til at adlyde den. For man skal adlyde Gud mere end mennesker (ApG 5,29).

Lykkeligvis er det sådan, at Grundloven netop sikrer os friheden til at rette os efter Guds bud og ordninger. Og derfor har vi ingen grund til at have problemer med Grundloven.

Hvad synes vi så om Grundloven?

Begreber som demokrati og grundlov hører under det verdslige regimentes område. Her kan der ikke siges noget særligt kristeligt om, hvad vi konkret skal synes og mene. Jeg tror nu, de fleste af os opfatter Grundloven som en god skabelon for en rimelig samfundsofbygning. Men hvis nogle kristne synes noget andet, *skal de have lov til det*. For så længe man overholder samfundets love i de områder, samfundet har lov til at lovgive om, kan der ikke kræves andet af os. Og man er altså ikke forpligtet til at tro, at Grundloven eller demokratiet nødvendigvis repræsenterer det bedste bud på en samfundsofbygning.

Større end samfundssystemer

Lutherske kristne har da også kunnet leve under andre samfundsofbygninger. De har levet under det romerske kejserdømme (selv om de ikke *hed* "lutherske" dengang) og under forskellige andre slags fyrster og konger og tyranner. I dag lever vi under demokratiet, og det befinder vi os vist nok ganske godt ved.

Men den lutherske tro kan leve med så at sige et hvilket som helst samfundssystem. For den grunder sig på noget større end alle samfundssystemer. Og den Herre, vi skylder lydighed *i alle ting*, Han er større end alle fyrster, hvad enten de så er folkevalgte eller kronede.

Lydighedens grænse

Kun hvor tyranniske herskere er gået ud over deres beføjelser og har krævet, at lutherske kristne skulle tilsidesætte lydigheden mod Gud, har lutherske kristne måttet vise sig ulydige og stivnakkede. Som når nogle af reformationstidens fyrster krævede tilslutning til pavens løgne, eller når den Preussiske Union krævede, at lutherske kristne skulle omgås den hellige nadver på reformert vis, som om den ikke var helt så hellig endda.

Skulle det komme så vidt for os, vil det blive aktuelt, at gudstroen står over Grundloven. Og i den situation er vi som en selvfølge skyldige at adlyde Gud mere end mennesker. Alt andet ville være en tilsidesættelse af Guds første og største bud om, at Han alene er vor Gud, og vi må ikke have andre. I så fald må vi vise os ulydige - og tage de konsekvenser, det bringer med sig. Og selv da må vi glæde os ved, at den Herre, vi tjener, er større end alle kronede og folkevalgte hoveder. Og at den herlighed, Han lover os, er større end al den herlighed, denne verden kan give os - eller tage fra os ...

Jais H. Tinglund

Mit lys

Lyset findes i Jesus Kristus. I os er der mørke: syndens mørke, dødens mørke, lidelsens mørke, sygdommens mørke og smertens mørke. Trods solen og alt det, vi ellers kan glæde os over her i livet, står det fast, at mørket er stærkt. Det møder os med krig, ulykke, terror og med ondskab.

Dette stor mørke trodser David i Salme 27, når han siger: *HERREN er mit lys og min frelse, hvem skal jeg frygte? (v1)*. Han nævner derpå forskellige svære situationer: *Når onde kommer imod mig for at æde mit kød, så snubler og falder de, uvenner og fjender! Om en hær end lejrer sig mod mig, er mit hjerte uden frygt; om krig bryder løs imod mig, dog er jeg tryg. (v2-3)*

Uanset hvad der sker, så er Gud hans frelse. Han er tryg. Eller som Brorson siger i Salmebogen: *Gud skal alting mage. Han mig alle dage / favner i sit skød.(nr. 29v1)*.

Gud er vores almægtige Skaber og trofaste Frelser. Intet kan skille en kristen fra ham. Og dog findes der en frygt, som overgår alt andet: Frygten for Guds vrede og dom. Vi møder den i Davids salme 27: *HERRE, hør mit råb, vær nådig og svar mig! / Skjul ikke dit åsyn for mig! / Bortstød ikke din tjener i vrede, du er min hjælp, opgiv og slip mig ikke, min frelses Gud! (v7 og 9)*.

David ved noget om Guds vrede. Og har den ikke sammenhæng med døden? Og er døden ikke ifølge bibelen syndens løn? Jo! Det kan fylde os med angst og frygt.

Men David bringer denne angst til Gud og beder: *Vær mig nådig! Bortstød mig ikke i vrede ... du er min hjælp ... opgiv og slip mig ikke*.

Der kan være mange gode grunde til, at andre må opgive os. Men Herren har lovet, at han ikke opgiver os. Han tager os derimod til sig. David siger det: *Fader og moder forlod mig, men HERREN tager mig til sig (v10)*. Vi har ikke fortjent det. Men Jesus har fortjent det!

Det ord tænder lys, uanset hvor mørkt det end ser ud. Lyset tændes, når du går i kirke og hører Guds lov og evangelium ind over dit liv. Derfor hænger lyset i vort liv sammen med, at vi kommer i Guds tempel. David siger: *Om ét har jeg bedet HERREN: alle mine dage at bo i HERRENS Hus for at skue HERRENS livsalighed og grunde i hans tempel. (v4)*.

Vi finder HERRENS tempel dér, hvor Jesus træder os nær, nemlig hvor Evangeliet lyder, og hvor man knæler ved HERRENS bord. - Dér finder du trøst og tilflugt. Dér kan du erfare, hvad salmisten vidner om: *Han gemmer mig i sin hytte på ulykens dag, skjuler mig i sit telt og løfter mig op på en klippe. (v5)*

LGJ

Stærk tro

Markusevangeliet 2,1-12: Da Jesus så deres tro, sagde han til den lamme: "Søn, dine synder tilgives dig. - Men for at I kan vide, at Menneskesønnen har myndighed til at tilgive synder på jorden" - siger han til den lamme: "Jeg siger dig, rejs dig, tag din bære og gå hjem." Og han rejste sig...

Vi ønsker stærk tro

"Jeg ville gerne eje en tro, så stærk og stor..." har mange sunget og tænkt: Ja, hvem, der havde en tro, som kunne opleve og gøre noget stærkt. Som de fire mænd, der havde en tro, som fik Jesus til at handle så stærkt!

Det så ellers ikke ud til, at der var meget at komme efter i den menighed. Der var ikke engang plads til dem. Og Jesus havde nok at gøre. Hvorfor gik de ikke hjem og ventede på bedre tider? Der var nok af grunde til at opgive sagen og troen.

Men de fire mænd vil frem. De vil ind i menigheden; derind, hvor Jesus taler. For de er i stor nød. Og de tror ikke, de kan klare det uden Jesus. Men de tror, at Jesus er stærk. Han gør troen stærk. Derfor trodser og overvinder de alle hindringer.

Men stærk tro gør det ikke

Stærk tro findes overalt i verden, nu som da, blandt jøder, muslimer - og danske velfærdsateister, som er så stærke i troen, at de end ikke tænker på at komme til Jesus. Tror vi ikke på det ene, tror vi på det andet. Og troen kan være stærk. Men det afgørende er altså ikke troen, og at vi tror stærkt, men hvad og hvem vi tror på.

Det afgørende er at bevæge sig derhen, hvor Jesus er, og hvor hans røst høres. Her må vi ikke lade noget stå hindrende i vejen. Spar dig ingen anstrengelser. For hvad du end tror, så virker og frelser troen alene ved at komme til Jesus i den kristne menighed, hvor han ved Helligånden "forlader mig og alle troende al synd rigeligt", som Martin Luther siger i Den lille Katekismus.

Udsnit af illustration af Esben Hanefelt - fra "Bibelen - Udvalgte fortællinger"

I menigheden ser vi, hvordan

Endnu før de fire mænd har fortalt, hvorfor de kommer, har Jesus grebet ind og trøstet: *Dine synder tilgives dig!* Hvorfor? Fordi den lamme har så stærk en tro? Ja, netop! Så stærk, at han hjælpeløs må bæres til Jesus!

Og som Luther siger i Katekismen: "Hvor syndernes forladelse er, dér er liv og salighed." Intet kan da skille et menneske fra Gud - hverken synd, skyld, død eller dom, modgang eller sygdom. Da er et menneske trygt. For da er et menneske hos Gud - også omend det stadig ligger på sit sygeleje, som den lamme lå.

Og vi synger med David: "Lykkelig den, hvis overtrædelser er tilgivet, og hvis synder er skjult. Lykkeligt det menneske, som Herren ikke tilregner skyld, og i hvis sind der ikke er sving." (Sl 32,1-2). Hvem er det? Det er enhver, som hører Herren Jesu ord til sig: *Dine synder tilgives dig!*

For Menneskesønnen har magt på jorden til at tilgive synder!

Hvordan kan vi vide, at det ord af Jesus er Guds ord? Jesus svarer: *For at I skal vide, at Menneskesønnen har den magt - siger han til den lamme: "Tag din seng og gå!"* Og han rejste sig. Jesu undergerninger vidner om, at med ham er Gud kommet til os. Og først og sidst ser vi det, da Gud selv oprejser den korsfæstede Jesus af graven. Da er det for al verden og hvert menneske forkyndt: Dine synder er dig forladt! For han døde for vore overtrædelser og opstod til vo-

1

**Til det hus, hvor Jesus boede,
bærer man en lam mand og troede,
Jesus kunne hjælpe ham.
Jesus kendte mandens smerte
på hans krop og i hans hjerte,
så deres tro og sagde da:**

2

**"Søn, din synd jeg nu tilgiver dig.
Denne myndighed gav Gud til mig!
Derfor: Rejs dig og gå hjem!"
Manden rejste sig i vrim'len.
Alle priste Gud i Himlen:
"Aldrig lignende er set!"**

3

**Til dit hus, vor Far i Himlen,
er vi kommet i dag fra vrimmelen
for at møde dig vor Gud.
Vores liv er lammet af smerte,
men du gi'r os troen i hjertet,
og vi ser, du er os nær!**

*

Lis Lyrstrand

res retfærdiggørelse. (Rom 4,25). Derfor hør: Dine synder er dig forladt! Tro det ord, og det er din virkelighed!

Du kan ikke tro. O, men kære, så hør! synger Rosenius. Hør det igen og igen, søndag efter søndag: *Gud har jo sin Søn for os givet, og synden fra verden borttaget!* Derfor siger jeg dig: Dine synder er dig forladt! Lev på det ord, og din tro er stærk til at give dig liv med Gud for tid og evighed. For Menneskesønnen har magt til at forlade synder på jorden, så de også er forladt i himlen.

Rejs dig og gå i fred. Amen.

Vagn Lyrstrand

Mission og muslimer

Kors og Koran

Den 11. september satte leder-emnet fra forrige blad i relief. Religion er kommet på plakaten. På det sidste er man endog begyndt at tale om religionskrig. Fronterne er trukket op mellem billeder af "de andre" som henholdsvis ugudelige og terrorister. På begge sider hersker frygten! Man kan blot spørge: *Har du prøvet at komme i snak med en af "de andre"?*

Man kunne ønske sig nogle positive initiativer af herboende muslimer. Men som kristne kan vi ikke blot vente på de andre. Vi står under Herrens befaling: *I skal være mine vidner både i Jerusalem og Samaria og lige til jordens ende* (ApG 1,8), dvs blandt jøder, "halvjøder" som muslimer og blandt alle hedningefolk.

Her er det vigtigt, at vi ikke sætter lighedstegn mellem kristendom og vestlig kultur, som visse muslimer synes at gøre. Herren sagde: "Mit rige er ikke af denne verden." Derfor kan vi som kristne ikke se os i krig med muslimer. Vi vil heller ikke lave om på deres kultur. Men vi vil gerne vidne for dem om troen - *ikke som korsfarere men som korsforkyndere.*

Lederen i det tyske *Missionsblatt* siger: *Efter den 11. september er det uden tvivl blevet sværere at samtale, men også meget mere nødvendigt.*

Vi tilslutter os og refererer til inspiration fra en artikel med emnet:

At tale med muslimer om Gud

I samtale med en muslim bemærker en kristen mange lighedspunkter. Der er fælles hovedbegreber som f.eks. synd, nåde, dom, lov, bud. Skabelse og dom er tilværelsens yderpunkter. Men *begreberne har ofte et helt forskelligt indhold.* Synd, himmel, nåde og fremfor alt Gud forstås alt andet end ens. Og helt centrale punkter for en kristen er for muslimer ukendte: Kristus som Guds evige Søn og Guds Treenhed.

En forfalsket religion

Kristendommen er uafhængig af Islam; men for Islam spiller kristendom en stor rolle. En tysk imam har udtalt: *Kristendom er en rigtig og vigtig religion, med den eksisterer desværre ikke mere.* Kristne anses altså for tilhængere af en forfalsket, men oprindelig rigtig religion. Derfor kan man behandle kristne med en vis respekt som "bogens folk". Og Koranen kan sige: "Vores og jeres Gud er én."

Lighedspunkter

Muslimer tror i lighed med kristne på en eneste Gud, men understreger, at Allah er én på en sådan måde, at der ingen plads er til Treenheden. Denne anses sammen med troen på Jesus som Gud for den værste vranglære. Man deler troen på Gud som Skaberen, men ikke, at mennesket er skabt i Guds billede. Gud er dommeren, der kræver mennesker til regnskab på

den yderste dag. Og mange af Koranens 99 gudsnavne kan bruges af både kristne og muslimer.

Skillepunkter

Som kristne vil vi ikke blot samtale af interesse, men også for at bringe muslimerne evangeliets glæde. Men hvordan gør vi det? Hvor griber man fat? Skal man ty til lighedspunkterne eller til skillepunkterne?

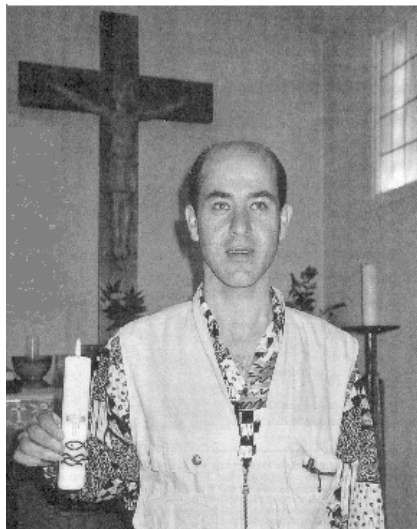
Evangeliet har to hovedpunkter: 1) beretningen om Jesu liv, død og opstandelse; 2) at dette er sket for vor skyld. Begge dele er uantagelige for muslimerne.

Som kristne tror vi ikke blot, at Jesus er Guds Søn, men også, at han af Faderen har fået det højeste navn: HERREN - altså Guds navn. Men for muslimerne er det gudsbespottelse af værste skuffe! Og Islams lidenskab er rettet netop imod dette allermest centrale i den kristne tro. *Der er "hellig krig"!*

Tilknytningspunkter

Som kristne må vi fastholde, at læren om Treenigheden er en både god og rigtig lære og samtdigt et glædeligt budskab. I en samtale gælder det om at tage udgangspunkt i Guds frelsesgerninger som basis for en meningsfuld samtale. For det er igennem Guds gerninger, vi kender Ham, som Melancthon har sagt: "At kende Kristus er at kende hans frelsesgerninger." Disse gerninger gælder det om at gøre forståelige for muslimerne. Det kan ske på baggrund af en fælles forståelse af, at der kommer en dom-

medag. Og enhver, der tager det alvorligt, må jo spørge: "*Hvordan vil jeg da kunne bestå?*"

Ebrahim Bahramiazad, en iransk muslim, der blev døbt den 23. september i Leipzig. - Bed for Ebrahim, at han må styrkes i troen, så han kan være et vidne for andre muslimer, der ikke kender evangeliet.

Korset er nøglen

Muslimerne bringer et årligt offer, der også forstås som et syndoffer. Her kan kristne vidne om, at Gud har givet os et offer, der kommer os til gode på dommedag. Godtager samtalepartneren dette, vil vejen være banet for forståelse af, at dette offerlam er Guds Søn, Gud selv.

I dette billede af Sønnen, der af guddommelig kærlighed ofrer sit liv til Gud Faderen for menneskene, åbenbares Den treenige Gud!

Vagn Lyrstrand

Noter og nyt

TINGLUND I JYLLANDSPOSTEN

Under overskriften Afsked med folkekirken bragte Morgenavisen Jyllands-Posten den 20. juli 2001 en kronik af pastor Jais H. Tinglund. Herfra citerer vi:

Om folkekirken

“ ... Den største part af folket er i dag uden kendskab til den lutherske tro. Når de konfronteres med den, møder den dem som noget nyt og fremmed. Da folkekirken imidlertid opfattes som en kirke af folket for folket, opstår den uudgæelige konflikt. Folket forventer at kunne blive betjent ganske efter eget ønske - mens præsten på sin side er bundet af de kirkelige handlingers teologiske indhold. Han har jo i sit præsteløfte forpligtet sig til at tjene og virke “i overensstemmelse med Guds Ord, som det forefindes i de profetiske og apostoliske skrifter og i vor danske evangelisk-lutherske folkekirkes symbolske bøger ...”

Dette forhold er noget ganske andet end intentionen bag Grundlovens bestemmelser om folkekirken; her observeres den evangelisk-lutherske kirke som et allerede eksisterende kirkesamfund; og det konstateres, at

den er folkets kirke, eftersom et altovervejende flertal af befolkningen identificerer sig med den. Som sådan understøttes den evangelisk-lutherske kirke af staten. Der er med andre ord ikke tale om, at Grundloven opretter et kirkesamfund, som forpligtes til at være en kirke af folket for folket. Forudsætningen for folkekirkeordningen er et *gensidigt forpligtelsesforhold*, hvor flertallet af folket forventes at tilslutte sig den lutherske kirke og dens tro og lære. Dermed har alliancen imellem statsmagten og den evangelisk-lutherske kirke i udgangspunktet foreløbighedens præg. Når disse forudsætninger ikke er til stede, som i en sækulariseret moderne kultur, står kirken i valget mellem at ophøre med at være evangelisk-luthersk kirke - når nemlig folket kræver noget andet end et evangelisk-luthersk vidnesbyrd - eller at ophøre med i realiteten at være folkekirke.”

Om Den evangelisk-lutherske Frikirke

“... ved mødet med den frie evangelisk-lutherske kirke blev det endelig klart for mig, hvad der var det rigtige at gøre. Hovedsagelig fordi det at se den kirkelige virkelighed ud fra et kirkeligt og teologisk perspektiv stillede mig over for så mange udfordringer, som jeg ikke kunne give et godt svar på. Jeg havde for så vidt svar på de oplagte spørgsmål til folkekirkens sakramentforvaltning, til kirkefællesskab med præster og biskopper, som helt åbenlyst distancerer sig fra klassisk evangelisk-luthersk kristendom etc. Jeg har givet mig selv de svar i årevis. Men når spørgsmålene blev stillet ud fra et principielt kirkeligt og teologisk perspektiv og ikke et snævert folkekirkeligt, stod det mig klart, at de svar ikke var gode nok.

Jeg vil ikke besvare nogen med et skønsmaleri af Den Evangelisk-Lutherske Frikirke. Det er ikke en

Jyllandspostens illustration ved Kurt Westergaard. Gengives med tilladelse.

kirke, som har *nået målet*; så sandt som den evangelisk-lutherske forpligtelse aldrig er opfyldt alene ved at fastholde en bestemt opfattelse; det siger sig selv. I enhver sammenhæng er det til enhver tid nødvendigt at sammenholde fortidens rigtige svar med de spørgsmål, der stilles i nutiden. Og i enhver kirkelig tjeneste opstår de vanskelige situationer, når man for sandhedens skyld nødsages til at skuffe menneskers ønsker og behov. Og det er slet ikke rart; heller ikke i en frikirke.

Men kirkens mest dyrebare frihed er *friheden til at gøre sin pligt*. Og friheden til at være klar over, *hvad* der er kirkens og menighedens pligt. Fordi kirkens forpligtelse er defineret teologisk; det vil sige, at Kirken tydeligt nok først og fremmest er forpligtet over for sin Herre og dermed er løst af den umulige dobbelte forpligtelse, som følger af at være underlagt staten - og måske endnu mere af at være forpligtet til at være *folkets kirke* i et demokratisk og sekulariseret samfund. Løsrevet fra denne sammenhæng er kirken og menigheden fri til at forfølge sin lutherske *intention*. Og den enkelte kristne er fri til at leve sit kristenliv i et kirkeliv, som netop bestræber sig på at være *kirkeliv* og intet andet. Den enkelte kristne er fri til at give sig ind under en kirkelig hyrdeomsorg, som er befriet fra statstjenestemandens og folkets tjeners uklare forpligtelse til at gøre folkets vilje. Den enkelte kristne er fri til at leve et kirkeliv, hvor et ja kan høres som et ja og nej som et nej uden forstyrrende støj fra den folkekirkelige selvfølgelighed. Og alene derfor er det en dyrebare frihed, ikke så meget at udtræde af folkekirken, men i langt højere grad at indtræde i den frie evangelisk-lutherske kirke.”

KIRKEBIDRAG OG TIENDE

Sammenkædningen er set før. Tiende er en gammelkendt model for gavegiving i Guds folk. Men det er også en omdiskuteret givermodel. På vores kirkes årsmøde blev der fremsat et opråb med opfordring til at tænke ud fra 5%, uden at det skulle forstås som et påbud. Til inspiration klippes fra et indlæg af superintendent Michael Vøgt i “Lutherische Kirche”, kirkeblad for Den Selvstændige Evangelisk Lutherske Kirke i Tyskland.

“Jeg ved selvfølgelig godt, at tiende i Israel var en slags skat, og at vi i dag betaler meget mere end 10% i skat. Jeg ved også, at der ikke en udtrykkelig gentagelse af budet om at give tiende i Det nye Testamente. Alligevel anser jeg det for et godt sjælesørgerisk råd: Reserver 10% af din indkomst til Gud. Mange har oplevet mærkbar velsignelse derved.

Paulus skriver om på pengegaven: *Den, der sår sparsomt, skal også høste sparsomt, og den, der sår rigeligt, skal også høste rigeligt. Men enhver skal give, som han har hjerte til - ikke vrangvilligt eller under pres, for Gud elsker en glad giver* (2 Kor 9,6-7). Det vil også sige: Gud kan man i grunden ikke give noget. Men jo mere vi offerer, des mere modtager vi selv i udbytte og livskvalitet.

Når jeg vil opmuntre konfirmander til at give en passende menighedsbidrag af deres lille indkomst, siger jeg: “2 Korinterbrev 9. - Prøv det! Den, der ikke får udbytte deraf, får sit bidrag tilbage.” Jeg ved, det kan lyde plat, men anser det alligevel for en forsvarlig udlægning. Og når der så kommer en, der nu har fået indtægt, og lægger en flercifret sum som gave på bordet og siger: “Det passer!” - da er det et vidnesbyrd om Guds trofasthed.

Hele mit liv skal jeg forvalte som en gave fra Gud efter hans vilje (Matt 15,14f). I henseende til min indtægt betyder det: Familien skal forsørges, min menighed har brug for penge, ferie og hobby skal finansieres, og en

del for nødlidende har Gud også lagt hen til mig. Spørgsmål: Hvordan kan jeg selv beholde og bruge den del, som Gud har betroet mig med henblik på kirken og de nødlidende? Den, der under denne synsvinkel synes, at tiende er for stridt, kan trøstigt give 12 eller 15 procent!

Fra menighederne

Haderslev menighed

Lørdag den 29. september fik Jørgen Skov hjemlov i en alder af 94 år.

Jørgen Skov voksede op i Endrupskov i en stor søskendeflok. Hans forældre tilsluttede sig menigheden i Haderslev og flyttede til Skrydstrup for at være tæt på kirken. Jørgen blev landmand. Ældre medlemmer husker, at han i 1950'erne åbnede sin gård i Rødding for kirkens unge, ligesom han igen omkring 1970 sammen med sin niece Inge og hendes mand Lønne Mortensen på Stenholdtgård var vært for kirkens ungdomslejre i en år-række. - Gudstjenesten i Treenighedskirken i Haderslev var utænkelig uden Jørgen Skov, ligesom der næppe har været et årsmøde, hvor han ikke deltog, før han i en høj alder ikke mere kunne klare transporten.

Jørgen Skov blev begravet fra Skrydstrup Kirke i famliegravstedet på Skrydstrup kirkegård 4. okt.. Der blev læst ord fra Matt 1,22-23 om Jesus, som er Immanuel, Gud med os. Og man sang "Eja, min sjæl ret inderlig sig fryder (nr. 651).

LGJ

For min egen del har jeg købt en lille notesbog. Der står nu 10 procent af vores månedlige indkomst. Deraf trækker jeg, hvad der skal gives til menighed, mission, fadderskabsbørn og andre opgaver i Guds rige. Og er der behov for noget til mennesker i nød, er der også til det. Vi kan hjælpe, og så gør det ikke engang ondt.

Gratia menighed i Århus

Mandag den 22. oktober fik Katinka Henriksen hjemlov i en alder af 81 år.

Katinka Henriksen voksede op på Løsning-egnen i et kristent hjem med fire søskende. Hun blev viet til Kristian Henriksen den 9. juli 1943, og Gud velsignede dem med fem børn.

Familien boede i Århus alle årene og var med i Evangelisk Luthersk Missionsforening, indtil de i 1984 trådte ind i Frikirkens menighed, som blev stiftet samme år.

Katinkas Kristian fik hjemlov 30. maj 1985, og nu er hun selv fulgt efter hjem til Himlens salighed hos Gud. Hun efterlader sig 5 voksne børn, hvoraf de tre er medlemmer i menigheden i Århus.

Katinka havde en rig tjeneste i menigheden og i sin familie og vil blive savnet af mange. - Ved begravelsen den 26. okt. fra Vestre Kapel i Århus lød det: "Herren gemmer mig i sin hytte på ulykkens dag, skjuler mig i sit telt og løfter mig op på en klippe" (Sl 27), og man sang: "*Så tag mig da ved hånden (nr. 543).*"

LGJ

Reserveret postvæsnet

Retur-adresse: Luthersk Kirkes Ekspedition, Skærvegyden 7, 8723 Løsning

Gudstjenester

ØERNE

Pastor Vagn Lyrstrand

København, Martins Menighed

Søndag 18. nov. kl. 10 m. nadver (JHT)

Søndag 25. nov. kl. 10 m. nadver

Søndag 2. dec. kl. 16.30

Søndag 9. dec. kl. 10 m. nadver

Søndag 16. dec. kl. 10 "9 læsninger"

Søndag 23. dec. ingen gdst.

Juleaften 24. dec. kl. 15

Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver

2. Juledag 26. dec. ?

Søndag 30. dec. kl. 10 m. nadver

Nytårsdag 1. jan. kl. 14

Langeland, Lohals kirke

Søndag 2. dec. kl. 10.30 m. nadver

Søndag 9. dec. kl. 16

Søndag 16. dec. kl. 14

Eft. flg. adventsfest i Simmerbølle

Søndag 23. dec. kl. 10.30 m. nadver

Juleaften 24. dec. ingen gdst.

Juledag 25. dec. ingen gdst.

2. Juledag 26. dec. kl. 16 (LGJ)

Søndag 30. dec. kl. 15 "Skallen"

Møllergade 99, Svendborg

Nytårsdag 1. jan. ingen gdst.

JYLLAND

Pastor Leif G. Jensen

Løsning, Vinkelvej 8

Søndag 18. nov. kl. 10 m. nadver

Søndag 25. nov. kl. 14 (JHT)

Søndag 2. dec. kl. 10 m. nadver

Søndag 9. dec. fælles med Århus

Søndag 16. dec. kl. 10 m. nadver

Søndag 23. dec. kl. 10 (JHT)

Juleaften 24. dec. kl. 16

Juledag 25. dec. kl. 10 m. nadver

2. Juledag 26. dec. kl. 14 (JHT)

Søndag 30. dec. kl. 14 / kl. 15 julefest

Nytårsdag 1. jan. kl. 14

Århus, Gratiakirken, Bissensgade 14

Søndag 18. nov. kl. 16

Søndag 25. nov. kl. 10 (9.20 nad) (JHT)

Søndag 2. dec. kl. 16

Søndag 9. dec. kl. 14 m. adventsfest

Søndag 16. dec. kl. 16

Søndag 23. dec. kl. 10

Juleaften 24. dec. kl. 14

Juledag 25. dec. kl. 16 m. nadver

2. Juledag 26. dec. 10 (JHT)

Søndag 30. dec. fælles med Løsning

Nytårsdag 1. jan. kl. 16

KONTAKT

Pastor Leif G. Jensen, Ewaldsvej 9, 8723 Løsning. Tlf. 75 65 16 60

Pastor Vagn Lyrstrand, Ålekistevej 157, 2720 Vanløse. Tlf. 38 74 66 61

Pastor Jais H. Tinglund, Vestermarksvej 2B, Kragelund, 8723 Løsning.

Tlf. 75 89 30 99

Besøg kirkens internet-sted på www.vivit.dk. E-mail: post@vivit.dk

ISSN 0905-7447